05/06/2023

Ο Εσπερινός του Αγίου Πνεύματος στο Πανόραμα Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος Πανοράματος Βεροίας, το απόγευμα της Κυριακής της Πεντηκοστής.

“Ας παραμε-ρίσουμε την ανθρώπινη λογική μας που πολ-λες φορές μας κάνει να νομίζουμε ότι θα θέλαμε άλλα χαρίσματα, ότι η διαίρεση των χα-ρι--σμάτων δεν είναι δίκαιη και ικανοποιητική, και ας ανοί-ξου-με την ψυχή μας για να δε-χθού-με τα χαρίσματα και τη χάρη που μας προσφέρει το Πανάγιο Πνεύμα. Ας κάνουμε την ψυχή μας δεκτική των δωρεών του και ας του εκφράζουμε πάντο-τε την ευ-χαριστία και την ευγνω-μοσύνη μας για τις δωρεές του. Ας το πα-ρα--καλούμε να ενοικεί στις ψυχές μας και ας φροντίζουμε να τις ε-χουμε καθαρές από τους ρύπους και τις σκιές της αμαρτίας, ώστε να μπορεί να σκηνώσει μέσα σ᾽ αυ-τες”

, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του.

Παρακάτω ολόκληρη η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας:

«Πάντα χορηγεῖ τό Πνεῦμα τό ἅγιον· βρύει προφητείας, ἱερέας τε-λειοῖ, ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδί-δαξε, ἁλιεῖς θεολόγους ἀνέδειξεν», ψάλλει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας πρός τιμήν τοῦ τρί-του προσώπου τῆς Ἁγίας Τριά-δος, πρός τιμήν τοῦ Ἁγίου Πνεύ-μα-τος, καί συγχρόνως μᾶς παρουσιάζει τό ἔργο τό ὁποῖο ἐπιτελεῖ τό Πανάγιο Πνεῦμα, τό ὁποῖο κατῆλθε σήμερα κατά τήν ὑπόσχεση τοῦ Κυρίου στούς μαθη-τές του.

Ὁ Χριστός εἶχε μιλήσει στούς μαθητές του γιά τόν Παράκλητο, τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, πού θά ἐρχό-ταν στόν κόσμο μετά τή δική του ἀνάληψη γιά νά τούς ἐνδύσει μέ δύναμη. Τούς εἶχε πεῖ ὅτι θά εἶναι αὐτό πού θά ἔρθει γιά νά τούς διδάξει καί νά τούς ὁδηγήσει «εἰς πᾶσαν τήν ἀλή-θειαν». Θά εἶναι αὐτό πού θά τούς ἐξηγήσει ὅσα μέχρι τότε δέν εἶχαν καταλάβει, ἀκόμη καί γιά τόν ἴδιο τόν Χριστό. Καί ὅτι τέλος θά εἶναι αὐτό πού θά παρα-μεί-νει στήν Ἐκ-κλησία ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος, γιά νά βοηθᾶ τούς πιστούς νά ἐπιτελέ-σουν τόν ἐπί γῆς προ-ορισμό τους, δίδοντάς τους ὅ,τι χρειάζονται, διότι «πάντα χο-ρη-γεῖ τό Πνεῦμα τό Ἅγιον».

Οἱ ἄνθρωποι, βέβαια, τίς περισ-σό-τερες φορές προσπαθοῦμε νά ἀπο-κτήσουμε στή ζωή μας ὑλικά ἀγα-θά, χρήματα, τιμές, δόξα, φήμη καί γνώσεις. Τίς περισσότερες ὅμως φορές, ὅταν τά ἀποκτήσουμε, δέν αἰσθανόμαστε ἱκανο-ποιη-μέ-νοι καί εὐτυχεῖς. Μπορεῖ ὅσα ἀποκτή-σαμε νά ἱκανοποιοῦν τή φι-λοδο-ξία μας, τόν

ἐγωισμό μας, τήν πλεο-νεξία μας, ἀλλά δέν ἱκα-νο-ποι-οῦν τήν ψυχή μας. Καί ἄν ἡ ψυχή δέν εἶναι ἱκανοποιημένη καί ἀναπαυμένη, δέν μπορεῖ νά εἶ-ναι εὐτυχισμένος ὁ ἄνθρωπος, δέν μπορεῖ νά αἰσθάνεται πλήρης.

Ἀντίθετα, ὑπάρχουν ἄλλοι ἄν-θρωποι πού εἶ-ναι χαρούμενοι καί ἀναπαυ-μέ-νοι, παρότι δέν ἔχουν αὐτά γιά τά ὁ-ποῖα ἀγωνίζονται καί ἀγωνιοῦν οἱ περισσότεροι συνάνθρωποί τους. Ὑπάρχουν ἄν-θρωποι γιά τούς ὁ-ποίους ἰσχύει ὁ λόγος τοῦ ἀποστόλου Παύλου, «ὡς μηδέν ἔ-χοντες καί τά πάντα κατέχο-ντες». Εἶναι αὐτοί πού ἐφαρ-μόζουν τόν λόγο τοῦ Χριστοῦ «ζητεῖτε πρῶ--τον τήν βα-σι-λείαν τοῦ Θεοῦ καί τήν δι-και-ο-σύ-νην αὐ-τοῦ καί ταῦ-τα πάντα προ-σ-τεθή-σε-ται ὑμῖν».

Αὐτοί ἔχουν τά πά-ντα, γιατί ἔχουν ὅσα τούς χρει-ά-ζονται, γιατί ἔχουν ὅλα ὅσα χο-ρη-γεῖ τό Πνεῦμα τό ἅγιο. Καί αὐτά εἶναι τά πνευμα-τικά ἀγαθά. Εἶναι αὐτά πού, ὅταν ἔχει ὁ ἄνθρωπος, ἔχει καί τή δύνα-μη καί τήν ἀντοχή γιά νά ἀγωνί-ζεται καί γιά τά ὑλικά πράγματα τά ὁποῖα ἔχει ἀνάγκη, χωρίς νά ἀγωνιᾶ, γιατί ἔχει ἐμ-πι-στο-σύνη στήν ἀγάπη καί τήν Πρό-νοια τοῦ Θεοῦ.

«Πάντα χορηγεῖ τό Πνεῦμα τό Ἅ-γιον». Ὅλα μπορεῖ νά τά χαρίσει τό Ἅγιο Πνεῦμα χωρίς καμία ἐξαί-ρεση, καί τά ὑλι-κά καί τά πνευ-ματικά, ἀλλά δέν τά χαρίζει ἀδια-κρί-τως. Τά χαρίζει «κατά τό μέ-τρον τῆς δωρεᾶς». Τά χαρίζει ἀνά-λογα μέ τή διάθεση καί τή δεκτι-κό-τητα αὐτοῦ πού τά λαμ-βάνει. Τά χαρίζει ἀνάλογα μέ τό πόσο χρή-σι-μα εἶναι αὐτά καί γιά τούς ἄλλους, ὥστε νά συν-τε-λεῖται τό ἔργο καί νά οἰκοδομεῖται τό σῶ-μα τῆς Ἐκ-κλη-σίας καί ὁ κό-σμος.

Διότι, ἄς σκεφθοῦμε τί θά συνέ-βαινε στόν κόσμο, ἐάν ὅλοι οἱ ἄν-θρωποι εἶχαν τά ἴδια χαρίσματα, ἄν ὅλοι οἱ ἄνθρω-ποι εἶ-χαν τίς ἴδι-ες ἱκανότητες. Τότε δέν θά μπο-ροῦ-σε νά λει-τουρ-γήσει ὁ κόσμος, καί τά χαρίσματα θά ἦταν περιττά καί ἄχρηστα, για-τί κανείς δέν θά μποροῦσε νά ὠφε-λη-θεῖ ἀπό τό χάρισμα καί τίς ἱκα-νό-τητες τοῦ διπλανοῦ του καί δέν θά αἰσθα-νό-ταν τήν ἀνάγκη νά ζήσει μαζί του, νά ἀποτελέσει μία κοινωνία, ἕνα σύνολο, ἕνα σῶμα.

Γι᾽ αὐτό, ἄς παραμε-ρίσουμε τήν ἀνθρώπινη λογική μας πού πολ-λές φορές μᾶς κάνει νά νομίζουμε ὅτι θά θέλαμε ἄλλα χαρίσματα, ὅτι ἡ διαίρεση τῶν χα-ρι--σμάτων δέν εἶναι δίκαιη καί ἱκανοποιητική, καί ἄς ἀνοί-ξου-με τήν ψυχή μας γιά νά δε-χθοῦ-με τά χαρίσματα καί τή χάρη πού μᾶς προσφέρει τό Πανάγιο Πνεῦμα. Ἄς κάνουμε τήν ψυχή μας δεκτική τῶν δωρεῶν του καί ἄς τοῦ ἐκφράζουμε πάντο-τε τήν εὐ-χαριστία καί τήν εὐγνω-μοσύνη μας γιά τίς δωρεές του. Ἄς τό πα-ρα--καλοῦμε νά ἐνοικεῖ στίς ψυχές μας καί ἄς φροντίζουμε νά τίς ἔ-χουμε καθαρές ἀπό τούς ρύπους καί τίς σκιές τῆς ἁμαρτίας, ὥστε νά μπορεῖ νά σκηνώσει μέσα σ᾽ αὐ-τές.

Καί ὅταν ἔχουμε μέσα στήν ψυχή μας τό Ἅγιο Πνεῦμα, ὅταν ἔχουμε τή χάρη του, τότε θά ἔ-χουμε καί ὅ,τι μᾶς χρειάζεται γιά τήν πνευ-μα--τική μας ὠφέλεια· τότε θά αἰ-σθα--νόμασθε τή χαρά καί τήν πλη-ρότητα πού χαρίζει ἡ παρου-σία του.

Γι᾽ αὐτό καί ἄς μήν παραλείπουμε ποτέ νά παρακαλοῦμε τό Πανάγιο Πνεῦμα «ἐλθέ καί σκήνωσον ἐν ἡμῖν καί καθάρισον ἡμᾶς ἀπό πά-σης κηλίδος καί σῶσον, Ἀγαθέ, τάς ψυχάς ἡμῶν».